

1578.

1. Hochmannus, Thomas: De legitima ab intestato
successione

1587.

1. Bocerus, Henricus: De iure dotium.

1592.

1. Bocerus, Henricus: De contractu in genere et in specie
de emphyteuse et venditione.

2. Entylmus, Maththaeus: Conclusiones ex materia for-
mae selectae

1595

1. Bocerus, Henricus: De forma, de substantialibus, et
accidentalibus pendis.

1596.

1. Magirus, David: De iurejurando.

2. Magirus, David: De pendis.

3. Magirus, David: De probatione in genere et singulis

ejus speciebus

1596.

1. Ziglerus, Michael: De rerum naturam principis

1597.

1. Bucerus, Henricus: Synopsis totius juris feudalis et
selectiores ejusdem quaestiones

2. Bucerus, Henricus: De jurisdictione.

3. Magirus, David: Quaestiones juris controversarum
materiam de pactis et transactionibus desumptae

4. Magirus, David: De usucapionibus et praescriptionibus.

1598

1. Magirus, David: De usuris quaestiones aliquot.

2. Magirus, David: Quaestiones juris controversarum

Decades I

3. Magirus, David: De personarum servitutibus, usufructu et

usu. David: Quaestiones controversae in appellationum
materiam selectae.

1602.

1. Magirus, David: De lege regia

1608

1. Bucerus, Henricus: De possessione

1608

2. Magirus, David: De solutionibus.

1609.

1. Neyfferus, Valentinus: De praescriptionibus.

1610

1. Bocerus, Henricus: De successione conventuali, ea
jure civili, canonico, feudali, Saxinico. . . . de prompta.

1614.

1. Besoldus, Christophorus: In libro I et II de promptis,
Illustrum quaestionum cinnus.

2. Besoldus, Christophorus: Selectiores juris controversi
decisiones ex lib. 3 et 4. de promptis

1615

1. Besoldus, Christophorus: Themata juris controversi

subsequentia ex libro 5 et 6 ff patrimonium de promptis

2. Besoldus, Christophorus: Quaestiones selectiores controversiae ex 7. et 8
par. d. libris, materiam personarum et realem complectentibus, de promptis.

3. Besoldus, Christophorus: Cinnus problematum jurisdictionis
ex libro ff. 11 et seqq. usque ad 87 de promptis

1616

2. Mesoldus, Christophorus: Illustres quaestiones ex libro
postremis pandect. libri desumptae

1618

1. Harpprechtus, Johannes: Repetitio gravissima et si inquam
§ C. de revocand. donationibus

1619.

- 3 1. Laurius, Thomas: De academia

1621.

- 4 1. Mesoldus, Christophorus: De casibus fortuitis, ubi
de eorum jure, tam in contractibus, quam alii negotiis
... agitur

1625

1. Ruemelinus, Martinus: De testamentis I.

1626

- 4 1. Mesoldus, Christophorus: De privilegiis literarum
1 2. Frederus, Hieronymus: De inventarii confectione

1630.

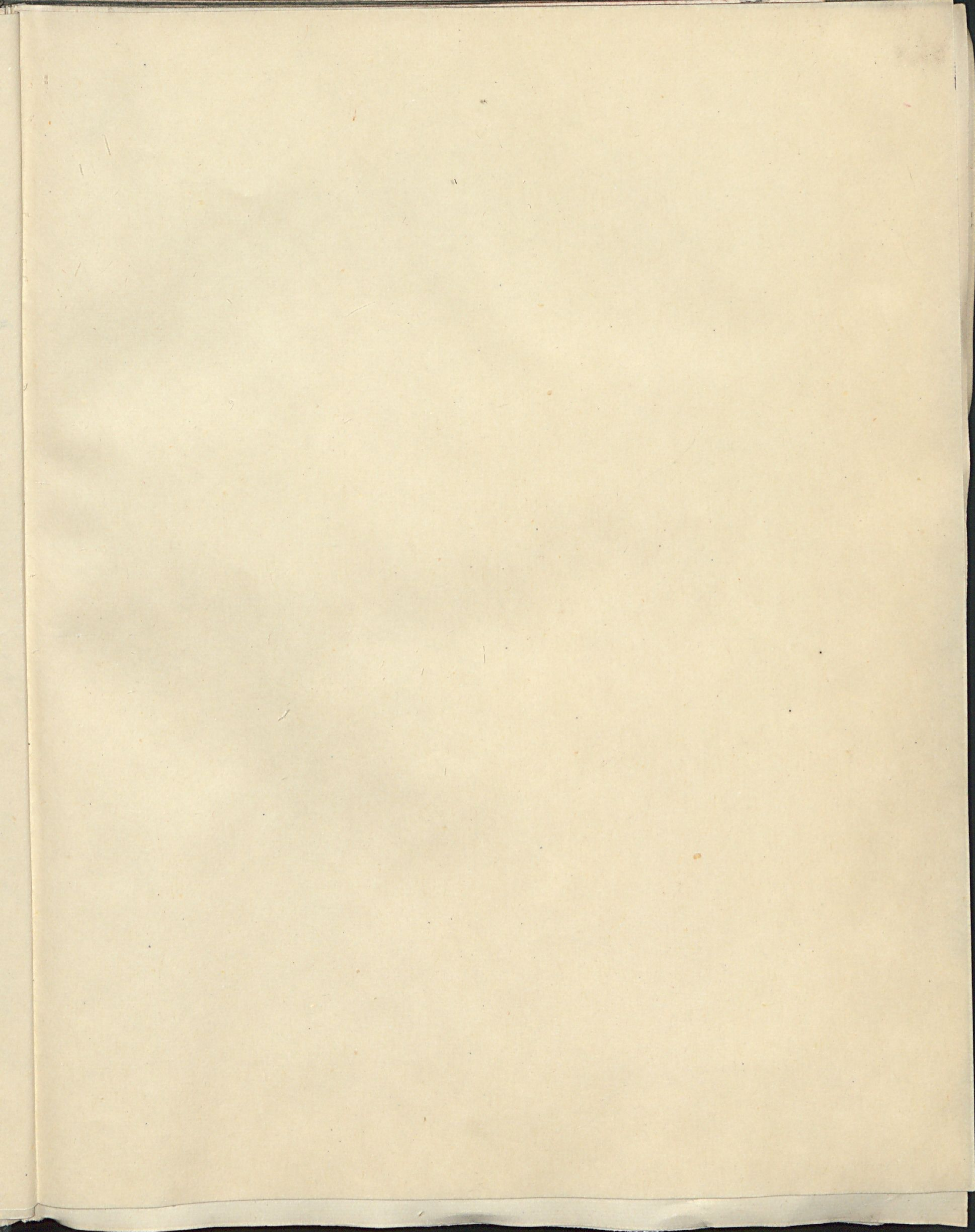
1. Beroldus, Christophorus: de mulieribus.

1632

1. Bisolus, Christophorus: De modo referendi seu vocan-
di in causis civilibus, tam primae quam secundae
instantiae.

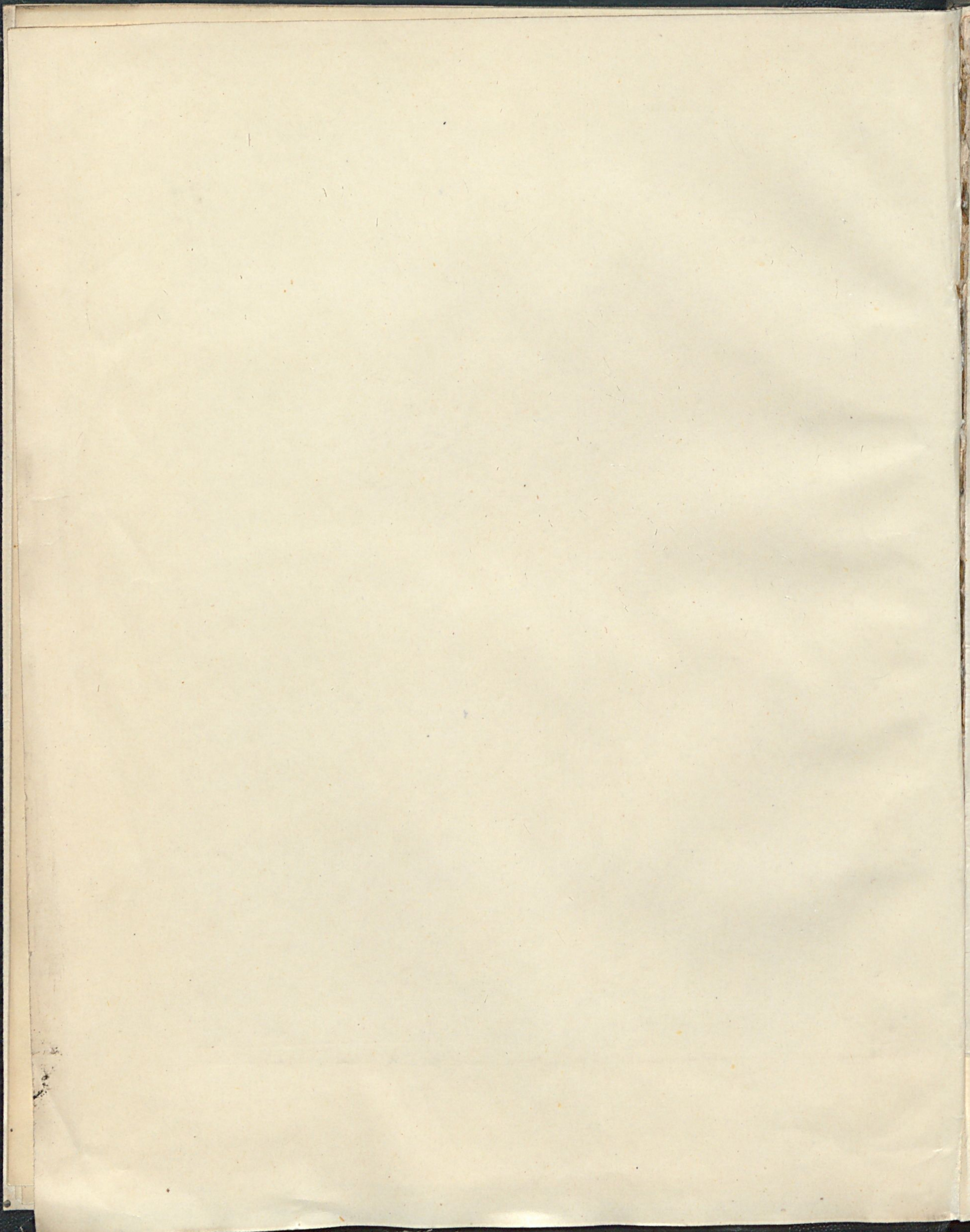
1666
1667
1668
1669
1670
1671
1672
1673
1674
1675
1676
1677
1678
1679
1680
1681
1682
1683
1684
1685
1686
1687
1688
1689
1690
1691
1692
1693
1694
1695
1696
1697
1698
1699
1700

13672

I. N. D. N. I. C.

39.

*Hunc, ex ff. libro 1. § 2. de sumptarum, Illu-
strium questionum Cinnum;*

1614, 1.

SUB PRÆSIDIO

DN. CHRISTO-
PHORI BESOLDI, IC.

23

ET IN ACADEMIA TUBIN-
GENSI ANTECESSORIS, AFFINIS AO
Præceptoris sui ætatem colen-
di:

AD D. 17. DECEMBR.

*Ingenij exercendi causâ, publica exa-
minationi*

SVBIIICIT

IOH. LEONHARDVS *Breitschwerdt*
Stutgardianus.

TUBINGÆ,

Typis Iohan-Alexandri Cellij,

Anno M. DC. XIV.

QVÆSTIONVM ILLVSTRIVM,

ex Libro 1. & 2. Pandectarum desumptarum,

PRIMA.

JUS ÆQUE PUBLICUM, ATQUE PRIVATUM, DEDUCTUM LIT. est, ex Præceptis naturalibus, gentium usu & ratione civili. arg. tit. l. 2. ibi: ut Patria pareamus. de Just. & Jur. l. ult. ff. d. Legation. Ac ut in Jure privato, Jus Civile, si in totum recedit à ratione naturali, cum non determinat, sed magis affingit aliquid incognitum Naturæ; non Lex, sed Tyrannis est dicenda. Ita pariter Publicum Jus (& ipsa etiam ratio Status) causam in Naturæ, rectæ ratione, usuvé Gentium honesto habere debet. Joh. Gædda. ad l. 6. in princ. n. II. de verb. signif. Dn. Preses, disput. ad l. 1. d. Just. & Jur. th. 20. ubi plures in hanc sententiam allegat. Dissentiunt (maxime per l. 1. §. 2. in fin. d. Just. & Jur. & S. ult. Inst. eod.) Vvesenb. in Parat. de Just. & Jur. sub n. 14. & d. pact. n. 4. Dn. Præcept. D. Henr. Bocerius, class. 1. disp. 2. th. 5. Nobilissimus pariter & Ingeniosissimus J. C. Mar. Lyclama, Membr. lib. 7. Eclog. 41. §. 1.

2. Statu liberos, summam Personarum divisionem (propositam t. 5. à Gajo J. C. in l. 3. d. stat. homin.) non infringere putamus; cum Servis annumerentur. l. 9. in prin. l. 16. l. 25. l. 29. in pr. d. statulib. l. 1. §. 4. ad Syllanian. l. 9. d. question. Hic autem, dictam l. 29. de statulib. cum l. 14. d. question. & l. 9. de pœn. hanc pugnare arbitramur. Distingui- mus enim inter delicta adversus heredem, & adversus extraneum commissa. Quod & Petro Perrenonio, 1. animadvers. cap. 3. placuit jam olim. Varias conciliationes referunt Leopold. Hackelman. illustr. 1. th. 14. Dominic. Arum. exerc. 1. th. 23. Hilligerus ad Donell. 2. c. II. in pr.

3. Patria potestas, Jus est proprium Civium Romanorum. l. 3. de t. 6. his qui sui vel alieni Jur. §. penult. Inst. d. Patr. potest. vide Francisc. Connan. 2. comment. 13. nu. 2. Bodin. 1. d. Rep. 4. & meth. Histor. cap. 6. Petr. Gregor. Tholosan. 11. Syntag. 5. num. 3. Vacon. à Vacuna. 1. delectat. 8. Alberic. Gentil. 4. de nuptiis, cap. 1. Frid. Tileman. disp. 3. th. 30. & seq. Andr. Gerbard. disp. Inst. 2. th. 1. Timæum Fabrum, disp. ad Instit. 5. th. 2. Patria verò hæc potestas, Civibus Romanis concessa; multis modis differt ab Imperio illo Paterno, Naturæ Lege apud omnes recepto. Hoc & Mater habet, hoc Pater habet in Filio emancipato; hoc Filius habet, qui ipse unà cum Liberis, in Patris sui constitutus est potestate. Videatur Hilliger. ad Donell. 2. comment. 20. Lit. C. Coraf. ad d. l. 3. d. his qui sui vel alien. Legi 8. in pr. d. t. (obstare quæ cum primis videtur) satisfacit id, quod tradit Joh. Calvin. in Lexico Juris; verb. Adhibus inductum.

4. Adoptio secum adfert Patriam potestatem: id est, non tantum efficit Filium; sed & omnino Filium familiam. *l. 1. in pr. d. adoption. Licet Adoptio ab extraneo fuerit facta. Ant. Matthæus, in not. ad Inst. tit. d. adopt. in pr. Arum. exerc. 2. th. 20.* Quamvis enim eo in casu, Filius jus sui heredis, ad bona Patris naturalis haud amittat: *§. sed hodie. 2. Inst. d. adopt. in alienam tamen familiam & potestatem, revera transit. §. sed ea omnia. 14. Inst. de hered. que ab intest. l. cum in adoptivis. 10. in prin. C. d. adopt.* Dissentiunt Dd. ferè omnes, *ad §. 2. Inst. d. t.* quibus etiam hæc in parte assistit Marc. Lyclama, *1. membran. Eclog. 25.*

5. Et si autem Adoptio faciat cognationem & agnationem; *l. 1. §. 4. unde Cognat. & Adoptati item augeat dignitatem: l. 13. l. 35. d. adopt. l. 5. l. 6. d. Senator.* Sed non tamen ex Plebeio Patricium (quibus nostrates hodiè Nobiles assimilant) reddit. *l. ult. de stat. hom. nisi id specialiter apud Principem agatur. arg. l. 10. §. 3. d. in jus voc. & l. ult. d. adopt. vide Jac. Cujac. consult. 56. Erid. Tileman. disp. 3. thes. 39. vol. 1. Arum. exerc. 2. th. 21. Tima. Fabrum, disp. ad Inst. 6. thes. 10. Valent. Arithmetica. in Pericul. secundis; disp. 6. th. 5.*

6. Impuberi arrogato, quem Arrogator emancipavit, vel mutata affectione, sine iusta causa exheredavit; restitui debent & bona sua, & Quarta pars ex bonis defuncti Arrogatoris. *l. 22. de adoption. Ceterum magis est, ut eorum sententiam approbemus, qui non omnium bonorum, sed Quartam portionis ab intestato competentis, ad arrogatum pertinere affirmant: Lyclama, 6. membr. Eclog. 5. Arum. exerc. 2. th. 19.* Dissentiunt Borcholt. Heigi. Ant. Matthæus, *aliq. ad t. Inst. d. adopt. Joh. Vand. 1. var. quest. 29. v. Inst. Meier. in quest. miscell. ex lib. 1. ff. de sumpt. th. 155. & seq.*

7. Non sunt audiendi, qui id, quod decernitur in *l. ult. d. rer. divis. ad Romanæ Urbis mœnia, solum pertinere contendunt, quod tamen faciunt Interpretes communiter, teste Dion. Gothofredo, ad d. l. ult. contra quos pugnat l. 8. & l. 9. §. 4. eiusd. tit. vid. Lyclama 3. eclog. 6. Dn. Prac. D. Harpprecht. & Gilkenium, ad §. sancta. Inst. de rer. divis. Tima. Fabrum disp. 12. th. 6. Andr. Gerhardi, disp. ad Inst. 2. th. 3.*

8. Principem non majorem, quam olim Populum habere potestatem; rectè contra Ant. Fabrum, defendit doctissimus Hilligerus, *ad Donell. nequicquam contranite Gasp. Schifordeghero. lib. 3. tr. 19. quest. 11. & 12.* Atque huic enuntiato, haud obstare Legem 3. in fin. d. off. Prætor. satis demonstrat Lyclama, *1. membr. Eclog. 6. f. 29.*

9. Qui later in dignitate, eam non habet: qui eam non habet, eò quod servus sit; servi statum non mutat. Et tamen Barbarius ille Philo-

kipus, qui conditione servus, sub Triumviris Præturam gessit, Prætor fuit, & Præturâ functus est, respectu eorum, qui egerunt apud eum lege, vel alio jure. l. 3. de off. Prætor. v. Marc. Ant. Del rio, in Miscell. scriptor. ad d. l. 3. Hiliger. 1. com. c. 5. lit. A. Lyclama. 1. membran. Eclog. 6. & seq. Et ita, si Tabellio opinatus Instrumentum conficiat: multum refert, an is nullam penitus officij huius acceperit auctoritatem; an acceperit quidem, sed propter vitium, eiusdem incapax esset. Costal. ad d. l. 3. Henr. Gebhardi, tr. d. usurap. c. 1. §. 3. n. 9. & seqq. fol. 336. & c.

10. Jurisdictio generaliter accepta, pro omni sumitur cognitione, pronuntiatione, decreto, in quacunq; causa, si ve ea civilis sit, si ve criminalis. l. 1. d. off. eius cui mand. est Jurisd. Matth. Steph. tr. d. Jurisd. 1. c. 1. Et nihilominus tamen, si Princeps Nobili in Feudum concesserit Jurisdictionem; haud merum Imperiū (utpote quod specialem requirit mentionē) concessisse censetur. arg. l. ult. d. off. eius cui & c. Fachin. 13. c. 16. Bronchorst. 1. évav. assert. 17. v. Dn. Præcept. D. Bocerum. class. 5. disp. 10. th. 64. & seqq.

Li. 2.
t. 1.

11. Jurisdictio, ita in genere dicta, dividitur in Imperium & simplicem Jurisdictionem. Govean. Scipio Gentilis, Dn. D. Bocer. Paurmeist. Thom. Michael. Matth. Stephani, & c. in tr. de Jurisd. Dissentiunt Lud. Charond. Conr. Pincier. Georg. Obrecht. in tractatib. de ead. materiâ scriptis. Imperium, quod generaliter in jubendo consistit; Just. Meier. v. d. §. dec. 1. cap. 6: rursū in Merum & Mixtum abit.

12. Merum, gravioris criminis animadversio existit: Fachin. 9. contror. cap. 94. & lib. 13. c. 12. ac. 22. quæ non excludit Jurisdictionem criminalē. Arum. disp. ad Leges præcipuas 2. th. 1. q. 1. ad fin. Mixtum vero Imperium, modicæ coërcitionis est potestas; & continet quodlibet civile decretum, seu iustum. l. 3. l. 4. d. Jurisd. l. ea que. 26. ad Municipal. v. Vinc. Cabot. 2. disp. c. 8. Jurisdictio, facultas est, statuendi in civilibus sine coërcitione. Fachin. 13. c. 14. Quæ, ut sui naturâ ab Imperio mixto sejuncta; ita nunquam est sine eo. Ant. Fab. 4. conject. 4. Fach. 13. c. 13. Lyclama 4. eclog. 18. Ant. Mathæus, disp. pandect. 2. th. 2. Arum. disp. ad Leges 2. th. 1. quest. 2. (qui ibi paucis pagellis materiam Jurisdictionis, nervosè & simul perspicue comprehendisse videtur) Cabot. 2. disputat. cap. 9.

13. Potestatem Tutores constituendi, Imperio aggregamus mixto. l. 1. d. Jurisd. l. 6. §. Tutoris datio. d. Tutel. juncto §. sed ex his Legib. de Attil. Tut. vid. Dn. D. Bocerum tr. d. Jurisd. c. 1. n. 12. & c. c. 3. n. 11. & c. Bronchorst. 1. évav. 19. & alios laudatos ab Hackelm. 1. illustr. th. ult. ad fin. & Lyclama, 4. ecl. 16. nsc non membr. 7. Ecl. 11.

- c. 4. 14. In Ius vocare, est Iuris experiundi causâ vocare, ad eum qui præest Iurisdictioni. l. 1. ff. de in ius voc. juncto §. omniū. Inst. de pœn. temerè litig. Cæterum hæcce vocatio, Jure veteri Romano, ullo sine Apparitore, aut Iudicis præcepto fieri solebat: vocatus è vestigio se qui cogebatur; invitum, reluctantem, duci, rapi, trahi jus erat. Duar. d. disp. 1. Cuiac. 10. obs. 10. Vultei. discept. scholast. c. 1. Frid. Tileman. disp. 1. th. 3. vol. 1. A quâ in ius vocatione, planè alia Citatio erat, quæ fiebat ad Iudicem datum, & non nisi Iudicis jussu præeunte. Vultei discept. cap. 2. Tileman. d. disp. 5. th. 11. & seq. Trentl. disp. 4. th. 1. vol. 1.
- 15. Sine veniâ Prætoris, in ius vocari non possunt. Parentes; quo nomine & Novercam contineri affirmamus. l. 4. §. 1. d. in ius voc. v. C. bal. ad l. 3. d. his qui sunt sui vel alien. Iur. Alciat. in l. 1. C. de in ius voc. Cacheran. Ofasc. decis. 31. Soarez. in Thesaur. com. opin. lit. N. n. 65. Vasal. lum verò, hæc in parte Liberto æquiparare nequimus. Myns. 4. obs. 92. Clar. §. feudum. q. 25. Borcholt. d. feud. c. 10. n. 38.
- 16. Non sine dissensione quærent; an præsens debeat citari: aut ad certam causam vocatus, cogi possit ad aliam respondere? Et merito placuit, ut invitus Iudicio nõ obligetur; nisi comparuerit ad hoc citatus. arg. l. 2. §. legatis. d. Iudic. Gail. 1. obs. 51. n. 7. & obs. 58. n. 3. Myns. 6. obs. 6. n. 8. Trentl. disp. 4. th. 3. lit. d.
- c. 8. 17. Satisfactio Iudicio fisci, Fidejussoris dationem requirit: l. 1. l. quoties. qui satisf. cog. vid. Bronchorst. 1. év. c. 25. Pacium. 1. Antinora. quest. 67. etiam de Iure Novellarum. Trentl. d. disp. 5. th. 2. a. Quamvis hodie ubiq; ferè locorum, hanc scrupulosam per Fidejussores satisfactio necessitatem, desuetam esse putemus.
- c. 12. 18. Neq; Citationem: arg. l. 7. §. 1. fin. C. d. feriis. Gail. 1. obs. 53. n. 7. Vantius de Nullit. ex def. citat. n. 46. neq; executionem, ad diem Festum admitti censemus. v. l. 7. in fin. C. d. t. Guid. Papa, decis. 215. Lanfranc. in pract. c. 1. n. 19. Et tamen sententiã latam diebus feriatis (nisi cultui Dei sint destinata) consensus litigatorum validam reddit. l. 1. §. 1. & l. 6. d. feriis. Bronch. 1. év. c. 27. v. l. 36. ff. d. arbitr. Vant. d. nullit. ex def. Iurisd. ordinar. n. 130. Menoch. 1. arbitr. q. 30. n. 6. & 6. præsumpt. 46. n. 24.
- c. 13. 19. Actor emendare & declarare Libellum, ad sententiam usq; mutare verò & substantiam eius corrigere, post litem contestatam si quis velit; novo Iudicio agendum ipsi erit. l. non potest. d. Iudic. l. edita. C. d. edend. Bronch. 1. év. c. 28. Dissent. Trentl. disp. 4. ff. ult. lit. d. vol. 1.
- c. 14. 20. Pactum differt à Pollicitatione in eo, quòd Pactum est duorum consensus, atq; cõventio; Pollicitatio verò solius offerentis promissum. l. pactum. 3. in pr. d. pollicitat. Cùm nempè & Pollicitatio duo- rum

Libro 1. § 2. ff. de sumptis.

rum consensum habere videatur, ita discrepare putatur à Pacto; quòd Pactum est, quando quis promittit alicui roganti. *arg. l. 7. §. 12. d. pactio.* Idq; sejungunt à Stipulatione; quòd hæc nō potest concipi, nisi utroque loquente: & ideo neq; mutus, neq; surdus, vel absens; Stipulationem contrahere queunt: *l. 1. d. verb. obl. at Pactū nutu, vel per epistolam fieri potest. Vacun. à Vacuna, declarat. 65. Iac. Revard. 2. var. 1. addatur Reiner. Bachovius, disp. miscellan. cap. 3. §. multis seqq.*

21. Tam in Contractibus nominatis, quàm innominatis, ad hoc ut agi possit, requiritur implementum. *l. Iulianus. 13. §. offerri. 8. d. act. emp.* Ita tamē, ut ex Contractibus nominatis, statim obligatio nascatur: sed ea actionem non parit, nisi ei qui saltem per oblationem adimplevit. In Contractibus verò innominatis, antequàm subsit causa (h. e. priusquam alteruter contrahentium adimplevit) neque obligatio, neque actio nata censeatur. *Vacun. declarat. 67.*

22. Pactum legitimum dicunt, non quòd formam capiat à Lege; verum quòd Lex conventioni nudæ assistat, eiq; tribuat efficaciam civilis obligationis. *l. 6. ubi Duaren. d. pact. Revard. 4. var. 1.* Porrò Pactum justum, à legitimâ conventionem differre: *Govean. 2. var. 26.* ut & Legitimum Pactum, à Contractu distinctas, divisasq; rationes habere putamus. utpote cum illud ex confirmatione; hic suâ naturâ pariat actiones. *l. 6. de pact. l. 12. C. de usur. l. fin. C. de dote prom. Cuiac. 11. obs. 17. §. lib. 14. obs. 28. Hackelm. illustr. disp. 2. th. 3.*

23. Effectus Pactorum est, producere naturalem obligationem; quàm Prætor dando exceptionem, tueri solet. *l. 7. §. sed cum nulla. 4. d. pact. l. 10. C. eod. Vacun. declar. 21. §. 23.* Nec est transeundum cum Wesenbecio, in paratit. *d. pact. nu. 9.* & aliis; qui Canonico iure, ex pacto oriri actionem, non dubitant ferè. Certè c. 1. & 3. ext. d. pact. quibus innituntur, id imperare non possunt. *vid. Dn. Prac. D. Bocer. tr. ad L. contractus. d. Reg. Jur. c. 1. Fachin. 2. controu. 100. Forcatul. dialog. 69. n. 5. Tileman. disp. 7. th. 37. §. seq. Hackelm. illustr. 2. th. 10. ad fin. Diversum licet mores Germanorum; & jus etiam Wirtembergicum probet.*

24. Pactum contractui incontinenti adjectū, format actionem: *l. 7. §. 5. d. pactio.* ita ut detur actio ex principali contractu; non etiam præscriptis verbis. *arg. l. 2. §. 3. d. præscr. verb. l. 4. d. Leg. commiss. Borholt. d. pact. c. fin. Donell. d. præscr. verb. c. 2. Connan. 5. comment. 2. Connan. lib. 1. disp. 17. Guil. Val. Forster. d. pact. c. 8. p. 236. Arum. disp. ad Leges præcip. 3. th. 10. Contra Duar. ad d. l. 7. Fachin. 2. controu. 98. v. Hackelm. disp. illustr. 2. th. 9. Bachovium, miscell. c. 10. Bronch. évang. 1. cap. 35.*

25. Genuina ratio, cur Pactis Hereditas, nec dari, nec adimi queat, & tamē

6 *Quaest. illustr. ex lib. 1. § 2. ff. de sumpt.*

& tam rejiciantur Pactiones de nō succedendo, quān que sunt de succedendo; illa esse videtur: quōd Ius succedendi sit ex Publico Iure; si-
ve de testamentaria, si ve de intestati successione agatur. *l. 3. qui test. fac. poss. l. 120. l. 130. d. verb. sign. Casp. Schifordegher. lib. 1. tr. 29. quest. 2. Bachovius. miscell. quest. c. 13* Quin nec Pactiones de futura conjugū suc-
cessione, jure validas esse putamus: licet Germaniæ consuetudo, eas
passim firmare videatur. *Schifordegh. d. tr. quest. ult. Fachin. 2. c. ult.*

26. Renunciatio hereditatis paternæ, quam mater dote receptā
fecit, haut nocet filiis hereditatem avi pētentibus; si mater decesserit
patre spirante: quamvis ea pro se & filiis suis renuntiasset inveniatur.
arg. c. 1. si de feudo defuncti. Marant. disp. 10. Tiraquell. d. Iure primog. 9. 40. n. 113. § n. 120. Covarr. ad c. quamvis. part. 3. §. 2. n. 4. Onciac. quest. Academ. 34. Hartm. Pistor. quest. Iur. lib. 4. quest. 7.

t. 15. 27. Pater de bonis Filij adventitiis transigere potest. *Ias. in l. Prae- ses. Cod. d. transact. Ari. Pinel. ad l. 1. part. 3. nu. 44. § c. C. d. bon. matern. Tileman. disp. 8. th. 9. Contra Cuiac. ad l. 10. ff. d. transact. post Salicet. ad l. 12. C. eod. Non obst. l. 1. C. d. bon. matern. § l. ult. §. sin autem non habeat. C. d. bon. quolib. vid. l. 2. §. 1. § c. ff. sol. matr. l. Praeses. C. de transact. Gail. 2. obs. 72. n. 14. § c. Borcholt. d. transact. c. 4. n. 11. Et sic rata habetur Trans- actio, inita inter Vassallum & alium super Feudo, absente Domino; si non fraude, sed decidendi causā id fuerit factū. *Clar. §. feudū. quest. 38. Borcholt. d. Feud. c. 8. n. 44. (ubi contraria dissolvit) Rosenth. d. Feud. cap. 9. conclus. 19. § seq.**

28. Crimina quæ sanguinis habent pœnam, recipiunt transactionem: ac proinde, nec reus transigens pro confessō habetur, nec accusator pœnā SCti cohercetur. *l. transige- re. ibiq. Del-rio, n. 62. § c. Donell. n. 3. Matth. Gloc. p. 1. c. 1. & alij. C. d. transact. Hotoman. qu. 23. Fachin. 1. c. 8. Aruma. disp. ad hanc l. sing. th. 19. § c. th. 34. adhibe Connan. §. com. 7. nu. 2. De Adulterio tamen, neque transigere, neque pacisci licet: cum, quōd Lege Iulia capitale non fuit; contra *Lyclamam, 2. membr. eclog. 9. & 10. Hortensius, ad §. item Lex Iul. de adulter. Inst. d. Publ. Iudic. tum in primis, ne transigens fidem connubij sui nequiter corrupisse vi- deatur. d. l. transigere. C. d. transact. l. 10. C. d. adulter. Ant. Faber. 2. coniect. 20 à princ. Fachin. 1. controu. 8. Aruma. d. disp. th. 36. & seq.**

29. In aliis autem publicis criminibus, quæ sanguinis non ingerunt pœnam, sine fal- si accusatione, transigi nequit. *post Ant. Fabr. Casp. Schifordegher. lib. 2. tr. 21. à pr. Tileman. disp. 8. th. 19. vol. 1. Aruma. d. disp. th. ult. Diss. Fachin. 1. c. 8. & ferè communiter Doctores.*

30. Magis est, ut oblationem immodicam, transactionem bonā fide initam, jure no- stro haud irritam fieri posse, censeamus. *arg. l. 16. & l. 20. C. d. transact. l. 8. in pr. ff. eod. l. 78. §. fin. ad SC. Trebell. Hackelm. illustr. 2. th. 11. Tileman. disp. 8. th. 27. & plenissime post Ant. Fabrum Schifordegh. lib. 2. tr. 25. Diss. per l. 5. C. d. dolo. & l. 36. d. ff. d. verb. obl. Pinelus alij. quorum sententiam, ex æquitate quam fovere putatur, Saxonicum & VVir- tembergicum etiam Ius, canoni- savit.*

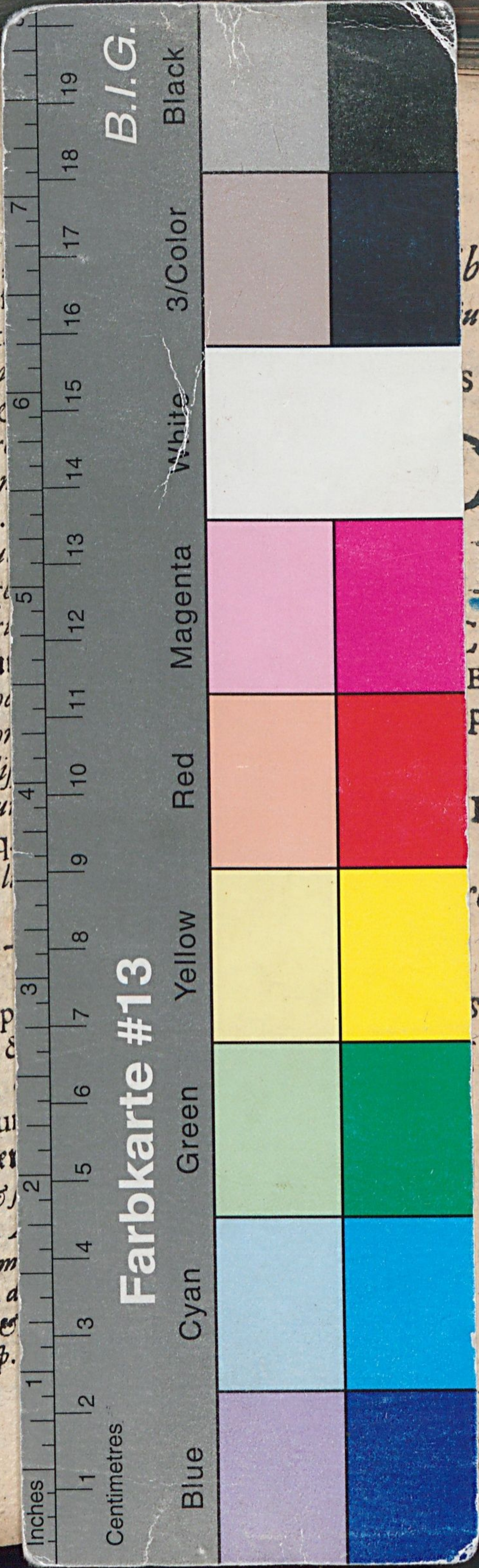
F I N I S.

X2615896

V517

D. N. I. C.

39.

bro 1. & 2. desumptarum, Il-
um questionum Cinnum;

1614, 1.

SUB PRÆSIDIO

CHRISTO.

BESOLDI, IC.

23

CADEMIA TVBIN-
CESSORIS, AFFINIS AO
ptoris sui ætatem colen-
di:

D. 17. DECEMBR.

ccendi causâ, publica exa-
minationi

SUBIICIT

HARDVS Breitschwerdt/
Stutgardianus.

TUBINGÆ,
han-Alexandri Cellij,
ano M. DG. XIV.